

sprzedaży oznaczy władza, powołana do zarządzenia sprzedaży, po wysłuchaniu znawców; uzyskana cena wstępuje w miejsce przedmiotu.

W ustępie 1 art. 54 wyrazy: „wyrobu ze środków żywności płynów wysokokowych” zastąpić należy brzmieniem „wyrobu płynów wysokokowych z przedmiotów, wymienionych w art. 26”.

Art. 13. Ustęp 1 art. 57 otrzymuje następujące brzmienie:

„Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może w miarę potrzeby, a najdalej do dnia 1 kwietnia 1923 r. wprowadzić w życie ustawę niniejszą w miejsce rozporządzenia Rady Związkowej z dnia 8 maja 1918 r. (Dz. Pr. P. str. 395) tudzież innych przepisów, uchylanych niniejszą ustawą, bądź od razu na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej, bądź na poszczególnych jej obszarach, bądź w całej osnowie, bądź częściowo, oznaczając dzień, w którym niniejsza ustawa, względnie jej część, wchodzi w życie; określi przepisy, dotyczące właściwości sądów, powołanych do orzekania w sprawach o przestępstwa, przewidziane w ustawie niniejszej, tudzież określi tryb postępowania”.

W ustępie 2 art. 57 wyrazy: „na wniosek Ministra bylej Dzielnicy Pruskiej” należy skreślić.

Art. 14. Rozporządzenia wydane na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449) i przepisów dawniejszych w tym przedmiocie, zachowują nadal moc prawną, o ile mogłyby być wydane na zasadzie art. 2 niniejszej ustawy — a to aż do czasu ich uchylecia w sposób, przewidziany w art. 2 i 3 niniejszej ustawy; przekroczenia tych rozporządzeń będą karane w sposób, określony dotychczasowymi przepisami (z zastosowaniem jednak art. 5 niniejszej ustawy), o ile czyn ten niniejszą ustawą nie jest zastrzeżony właściwości sądów.

Art. 15. Do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy stosować przepisy karzące, obowiązujące dotychczas, o ile nie są surowsze.

Postępowanie karne o przestępstwa, przewidziane w art. 15 i 17 oraz w art. 19 ustawy z 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), o ile one nie ulegają karze według art. 19 w brzmieniu, ustalonym art. 7 niniejszej ustawy, umarza się, tudzież darowuje się kary, orzeczone za nie prawomocnie, o ile nie są wykonane i jednocześnie ustają też skutki prawno-sądowego skazania za te przestępstwa; w celu ustalenia warunków umorzenia postępowania karnego lub darowania kary za przestępstwa, przewidziane w art. 19 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), można przeprowadzić stosowne dochodzenia, stosując odpowiednio art. 8 i 14 ustawy z dnia 24 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 261).

Art. 16. Sprawy o wykroczenia, przewidziane w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449), przekazać należy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym władzom administracyjnym pierwszej lub drugiej instancji; w sprawach tych, o ile nie są prawomocnie ukoń-

czony, służy odwołanie do sądu w myśl art. 5 niniejszej ustawy.

Art. 17. W sprawach, w których przed wejściem w życie niniejszej ustawy wydano nakaz karny, należy postępowanie ukończyć, stosując nadal postanowienie art. 45—51 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449) z tą zmianą, że sprzeciw wnieść można bądź do władzy administracyjnej pierwszej instancji, bądź do sądu, powołanego do orzekania w sprawie; prawomocne nakazy karne wykona właściwa władza administracyjna.

Art. 18. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przemysłu i Handlu.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 467) pozostaje nadal w mocy ze zmianą, wynikającą z art. 11 ust. 1 niniejszej ustawy.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamieński

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. Henryk Strasburger

619.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 lipca 1922 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej na Ziemię Wileńską ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz o organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej na Ziemię Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na ob-

szarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 70 poz. 470) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Uchyła się wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, obowiązujące dotychczas na wymienionych w § 1 obszarach.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
Zaczek

620.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lipca 1922 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej na Ziemię Wileńską.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej (Dz. U. R. P. № 70, poz. 466) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

621.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786).

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 31-go maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786).

§ 2. Wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

622.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 8 sierpnia 1922 r.

o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Na podstawie art. 2 p. 9 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) oraz dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych—surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 161) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość opłat, objętych taksą za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku, wydaną dnia 28 lipca 1919 r. przez Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 422) zostaje podwyższoną:

dwustokrotnie za badania, za które opłaty ściągane bywają w drodze postępowania karnego, stokrotnie — we wszystkich innych przypadkach.